

Ἐπειδὴ δ' οὖν πάντα ἱκανῶς ἐώρατο καὶ κατεγεγέλαστό μοι,
διασεύσας ἑμαυτὸν ἀνεπτόμην

δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς μετὰ δαίμονας ἄλλους.

20 οὐπω στάδιον ἀνεληλύθειν καὶ ἡ Σελήνη γυναικείαν φωνὴν
προϊεμένη, Μένιππε, φησίν, οὕτως ὄναιο, διακόνησαί μοί τι πρὸς 5
τὸν Δία.

Λέγοις ἄν, ἦν δ' ἐγώ· βαρὺ γὰρ οὐδέν, ἦν μὴ τι φέρειν
δέη.

Πρεσβείαν, ἔφη, τινὰ οὐ χαλεπὴν καὶ δέησιν ἀπένευγε παρ'
ἐμοῦ τῷ Δίῃ· ἀπείρηκα γὰρ ἤδη, Μένιππε, πολλὰ καὶ δεινὰ παρὰ 10
τῶν φιλοσόφων ἀκούουσα, οἷς οὐδέν ἕτερόν ἐστιν ἔργον ἢ τὰμὰ
πολυπραγμονεῖν, τίς εἰμι καὶ πηλίκη, καὶ δι' ἦντινα αἰτίαν
διχότομος ἢ ἀμφίκυρτος γίγνομαι. καὶ οἱ μὲν κατοικεῖσθαι μέ
φασιν, οἱ δὲ κατόπτρου δίκην ἐπικρέμασθαι τῇ θαλάττῃ, οἱ δὲ ὅ τι
ἂν ἕκαστος ἐπινοήσῃ τοῦτό μοι προσάπτουσιν. τὰ τελευταῖα δὲ 15
καὶ τὸ φῶς αὐτὸ κλοπιμαῖόν τε καὶ νόθον εἶναί φασίν μοι ἄνω-
θεν ἦκον παρὰ τοῦ Ἡλίου, καὶ οὐ παύονται καὶ πρὸς τοῦτόν με
ἀδελφὸν ὄντα συγκροῦσαι καὶ στασιάσαι προαιρούμενοι· οὐ γὰρ
ἱκανὰ ἦν αὐτοῖς ἃ περὶ αὐτοῦ εἰρήκασιν τοῦ Ἡλίου, λίθον αὐτὸν
εἶναι καὶ μύδρον διάπυρον. 20

21 Καίτοι πόσα ἐγὼ συνεπίσταμαι αὐτοῖς ἃ πράττουσι τῶν νυκτῶν
αἰσχρὰ καὶ κατάπτυστα οἱ μεθ' ἡμέραν σκυθρωποὶ καὶ ἀνδρώδεις
τὸ βλέμμα καὶ τὸ σχῆμα σεμνοὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν ἀποβλεπό-
μενοι; καὶ γὰρ μὲν ταῦτα ὀρώσα ὁμῶς σιωπῶ· οὐ γὰρ ἠγοῦμαι
πρέπειν ἀποκαλύψαι καὶ διαφωτίσαι τὰς νυκτερινὰς ἐκεῖνας 25
διατριβὰς καὶ τὸν ἐπὶ τῆς κλίνης ἐκάστου βίον, ἀλλὰ καὶν τινα ἴδω
αὐτῶν μοιχεύοντα ἢ κλέπτοντα ἢ ἄλλο τι τολμῶντα νυκτερινώ-
τατον, εὐθὺς ἐπισπασαμένη τὸ νέφος ἐνεκαλυψάμην, ἵνα μὴ δείξω
τοῖς πολλοῖς γέροντας ἄνδρας βαθεῖ πώγωνι καὶ ἀρετῇ ἐν-
ασχημονοῦντας. οἱ δὲ οὐδέν ἀνιᾶσιν διασπαράττοντές με τῷ 30
λόγῳ καὶ πάντα τρόπον ὑβρίζοντες, ὥστε νῆ τὴν Νύκτα πολλάκις